

„Ioanichie cu mila lui Dumnezeu Archiepiscopu de Constantinopole, Roma nouă și Patrierchă Iumenică!

Cunoscutu este obștesce la totu poporulă celu numit cu numele lui Christosă, că acéstă mare Biserică a lui Dumnezeu Catholică și Apostolică covârșesce și este mai ântâiă de tôte Dumneđeescile și prea-sfintele Mitropolii și Bisericele loră subalterne, cu alte cuvinte, mumă și isvor neseCATĂ și arbore alesă și cĂ frumósă umbră, și limană liniștită și mântuitoriă, decă ea în multe chipuri economisește interesele ale fie-cărei Biserici ale diferiteloră națiunii, ce voescă să aibă legi pentru administrația perfectă și hotăriri care se dea ună rezultată definitivă, seă prin voința regescă seă patriarchală, precum la construirea orașelor, Mitropolielor, Bisericelor, și alte multe asemenea acestora, ce contribuescă la folosulă sufletescă în genere și în particulă ună rezultată definitivă, seă prin voința regescă seă patriarchală, precum la construirea orașelor, Mitropolielor, Bisericelor, și alte multe asemenea acestora, ce contribuescă la folosulă sufletescă în genere și în particulă riă. Pentru acésta este în usă, ca prin permisiunea autoritatea și voința patriarchală, să se facă stabilimente patriarchali și stavropigiali pentru căința și înlăturarea vițiului și crescerea virtuții la mai multe Eparchii ale Mitropoliților, Archiepiscopilor și Episcopilor, fundate prin decrete ale Patriarhilor după vreme, care stabilimente scimă că s'au făcută și se țină bine, cu iubire

de Dumneđeū, neschimbatū și nestrămutatū fie-care din ele. Așa dar fiindū unū templu în Eparchia și Mitropolia Proilavului și a Ismailului, dedicatū în cinstea Sf. Nicolaū, care este învechitū și dărămatū, și cu un cuvântū, nu are nici o parte în bună stare, și are trebuință a se construi din temelii, din norocire, pe neașteptate, prin năstăvirea lui Dumneđeū îndemnatū, prea Cuvioșii părinți de la Sf. Munte din Monastirea Caracalū unde se cinstesce memoria Sfinților Apostoli, vorū a restabili din temelii acestū templu cu a lor cheltuélă sub nume de Patriarchalū și Stavropigialū. așa ca să țină în acestū templu numai numele Patriarchului și să se proclame mai presusū, fiind că acestū templu la restabilire a devenitū stavropigiă patriarchală (1), și în elū nici unū Archiereū localū și de după vreme să nu se amestece nici la sfințitele lucrări, nici la sfințita chirotoniă, nici la cercetarea sufletescilor greșele ale Ieromonachilor și Monachilor din Monastirea Caracalū ce se vor afla la acelū templu, nici într'unū chipū, nici a le cere canonicele dări, căci chiar de arū fi consacrați (ierosiți) acolo, ei totuși vor fi și se vor numi patriarchali și vor fi supuși Exarchului ce se va trimite de la Patriarchulū pentru drepturile sële, și'i vor plăti obicnuitele dări canonice. Căci acolo unde nu vorū fi fundate stavropigiī patriarchale, Archiereulū localū de după vreme are putere și lui apărtinesce Anaforaua (Αναφορά, raportū), sigiliulū, cercetarea, veniturile canonice, chirotoniile, dare de polițe și vëndarea lor și ori

ce alte pronomii episcopale. Eră stavropigiele patriar-
chali, fiind atârinate de autoritatea patriarchală, voimă
a rămânea neschimbate și nestrămutate. Așa dar susū
numiții părinți ai respectabilei Monastiri Caracalū, arē-
tândū dorința lor de a rēdica acestū templu, aū cerutū
de la moderația nōstră permisiune și autorisațiune pa-
triarchală ca să întreprindă acēstă lucrare fără îndoe-
lē, și moderația nōstră nevoindū a trece cu vederea ce-
rerea lor, ca una ce este bine motivată (εβλογον) și le-
gală, le-a datū invoire și putere prin acēstă a nōstră
carte patriarchală sigilată să pună temeliă și să înfingă
a construi Biserica sub nume de Stavropigiă Patriar-
chală, ca să fiă acēsta de acum și înainte nerobită în
viaci, în totulū liberă și necălcată, și părinții ce vor fi
într'ēnsa după vreme să nu fiă datorī a da nimenuī ni-
mică, afară numai, spre semnū de subordinațiă, la ma-
rea Biserică a lui Christosū câte 40 litre de icre, sēū
10 ocale, și să pomenescă în Biserică numele nostru
patriarchalū, duple obiceiulū bisericescū ce se ține din
anticitate prin stavropigiele patriarchale. Când va fi tre-
buiță de chirotonia a unui Preot, sēū Ieromonach, sēū Iero-
diacon, părinții să chame pe Archiereul local ca să servē-
scă în acēstă Biserică patriarchală și stavropigială, fără
īnsă ca să ședă în sfințitulū sinthronū. Tōte aceste es-
puse în documentulū presentū voimă a rămânea neatin-
se, neschimbate și neatacate în totū-deauna, Archiereulū
localū de după vremī neavēndū nici o permisiune, pre-
cum s'a đisū mai susū, nici a sevīrși sfințite lucrări ne-
fiindū chiămatū de părinții de la acēstă Biserică, nici

a judeca, nici a argosi, nici a aforisi, nici a cere vre ună drită de la ei, fiindă liberi, și neesecutabili, greșelile cărora voimă a fi dependente numai de moderația noastră, și a noastră va fi cercetarea, și raportarea (αναφορά), oprirea și corregerea greșélelor. Iară dacă oră cine ară voi a călca acéstă a noastră carte sigilată patriarchală în carea scriem, desprețuind și batjocorind majestatea (μεγαλιότης) noastră patriarchală și autoritatea, și ară supune robiei în dauna și stricăciunea acestei Biserici patriarchale și stavropigiale consacrată numelui Santului Nicolai, séu Archiereu, séu Preotă, séu din altă tagmă, și ordine și societate, să fiă afurisitū de Sânta cea deoființă, făcétore de viață și nedispărțită Treime, și de la unul Dumneđu celū neconfundatū în unitatea firei; și să fiă blestematū și neertatū, și după mórte nedislegatū în viaculū deacum și în celū fiitoriū; și să aibă blestemurile sfinților celor 318 purtători de Dumneđu Părinți de la Nicea și ai celorlalte sante Synóde, și partea lor să fiă cu prodotulū Iuda. De aceea pentru dechiărare și asigurare s'a făcutū actulū presentū sub sigiliulū de plumbū și s'a datū Monachilor de la Caracalū, trecutū și în Condica cea Sântă a Marei Biserici a lui Christosū. În anulū 1641 (αχμα) Iuniū 2.

(Subscriși: Ioanichie cu mila lui Dumneđu Archiepiscopū alū Constantinoplei, Romei nouă și Patriarchū Ecumenicū.

Anthimū Kiziculū.

Parthenie Samulū.

Pangratie ală Mironiei.
Porfirie ală Niceei.
Climentă ală Didimotihului.
German ală Elasonului
Daniilă ală Serilor.
Grigorie ală Rodosului.
Neofitū ală Adrianopolei.
Damaskin ală Mesemvriei.
Gavriilă ală Naupactei și Artei.
Cornilie ală Metimnei.

Sursa:

Actele bisericii Sfântul Nicolae din Ismail, document descoperit și tradus de episcopul Melchisedec Ștefănescu.

Copie în limba greacă, scris pe hârtie. Originalul în arhiva Mănăstirii Caracalu.

Document reprodus după:

Melchisedec Ștefănescu, *Chronica Hușilor și a Episcopiei cu asemenea numire dupre documentele Episcopiei și alte monumente ale Țerei*, Typographia C.A. Rosetti, București, 1869, Apendice, pp 152 – 156

© Documentul nu este protejat de drepturi de autor datorită vechimii sale.

® Document reprodus după copia din limba română de *Măcreanu Iulian*,

la data 24.02.2013.